

Den Haag, 19 november 2021

De vaste commissie voor Binnenlandse Zaken heeft een brief ontvangen van W.A. R. te Z. d.d. 19 juli 2021 over «Reactie m.b.t. woonadres in Nederland voor ouderen». De commissie heeft mij op 11 oktober een brief, waarin wordt gevraagd om een reactie op de ontvangen brief van W.A.R. te Z.

De briefschrijver stelt dat deze in het buitenland staat ingeschreven en enige maanden per jaar in het buitenland verblijft. De briefschrijver wil zich in Nederland laten inschrijven en ongeveer 7 maanden per jaar in Nederland verblijven. De briefschrijver stelt dat de gemeente, waarin de plaats Z. ligt, weigert de briefschrijver in te schrijven, omdat deze graag wenst te wonen in een recreatiewoning, zonder woonbestemming. De briefschrijver vraagt ook om wettelijk vast te leggen dat mensen boven een bepaalde leeftijd een bewoonbaar chalet op een camping mogen bewonen.

De inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP) als het beleid omtrent de permanente bewoning van recreatiewoningen betreft een gemeentelijke verantwoordelijkheid. Het is aan gemeenten om in een concreet geval als het onderhavige de feitelijke situatie te beoordelen met toepassing van de wettelijke kaders. In het onderstaande ga ik eerst in op het wettelijke kader voor inschrijving in de BRP.

Volgens de Wet BRP moet iedereen die rechtmatig verblijf geniet en naar redelijke verwachting gedurende een half jaar ten minste twee derde van de tijd in Nederland zal verblijven, ingeschreven worden in de BRP. Het uitgangspunt is dat de feitelijke verblijfsituatie wordt geregistreerd: het woonadres. Dat geldt ook als dat adres geen woonbestemming heeft. Omgekeerd geeft inschrijving op een adres op zichzelf niet het recht om ergens te wonen.

De inschrijving op een adres betekent niet dat de gemeente daarmee permanente bewoning van het recreatieobject ook dient toe te staan. Het is aan gemeenten om de afweging te maken om permanente bewoning al dan niet (tijdelijk) toe te staan of te gedogen. Gemeenten hebben het beste zicht op wat lokaal mogelijk en passend is. Wanneer gemeenten besluiten om permanente bewoning toe te staan door middel van een omgevingsvergunning of bestemmingswijziging moet het object ten minste aan het Bouwbesluit voor woningen voldoen.

Ik heb contact gehad met de gemeente, waarin de plaats Z. is gelegen en heb benadrukt dat mensen op het feitelijke woonadres geregistreerd dienen te worden, ook wanneer er geen sprake is van een woonbestemming. De gemeente heeft aangegeven op de hoogte te zijn van de werking van de wet BRP en daarnaar te handelen.

Om gemeenten te ondersteunen heb ik in 2019, mede in afstemming met de VNG, het *Stappenplan inschrijven in de BRP op een adres zonder woonbestemming* opgesteld.¹ Hierin worden praktische handvatten gegeven voor de behandeling van een verhuisaangifte en voor de samenwerking tussen de gemeentelijke afdeling die belast is met de BRP-inschrijving en de afdeling voor huisvestingsbeleid/ toezicht.

¹ Stappenplan inschrijven in de BRP op een adres zonder woonbestemming | Richtlijn | Rijksdienst voor Identiteitsgegevens (rvig.nl)

Tot slot wil ik ingaan op het verzoek van de briefschrijver om wettelijk vast te leggen dat mensen boven een bepaalde leeftijd een bewoonbaar chalet op een camping mogen bewonen. Het is aan gemeenten om te bepalen of permanente bewoning van een recreatiewoning al dan niet toegestaan dient te worden. Gemeenten hebben het beste zicht op wat mogelijk en wenselijk is. Niet overal is permanente bewoning passend en geschikt. Ik heb daarom geen voorkeur voor een wettelijke verplichting, ook niet wanneer deze specifiek ouderen betreft. Wel ondersteun ik gemeenten bij de vraag aangaande permanente bewoning door middel van het kwaliteits- en afwegingskader »wonen in recreatiewoningen«. Wanneer gemeenten bovendien besloten hebben om een vakantiepark te transformeren tot woonbestemming kunnen zij daarbij gebruik maken van ondersteuning door het expert- en aanjaagteam transformatie van vakantieparken.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K.H. Ollongren